

ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ของข้อ ๕ แห่งระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๓

“การปล่อยชั่วคราวในคดีที่มีอัตราโทษอย่างสูงให้จำคุกไม่เกินสามปี จะมีโทษปรับหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน

การปล่อยชั่วคราวในคดีที่มีอัตราโทษอย่างสูงให้จำคุกเกินสามปี แต่ไม่เกินห้าปีจะมีโทษปรับหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันแต่ไม่ต้องวางหลักประกัน

การปล่อยชั่วคราวในคดีที่มีอัตราโทษอย่างสูงให้จำคุกเกินห้าปี จะมีโทษปรับหรือไม่ก็ตาม ผู้อำนวยการจะกำหนดวงเงินตามสัญญาประกันหรือเรียกหลักประกันสูงเกินควรแก่กรณีได้

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ แห่งระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ผู้อำนวยการอาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่มีความเหมาะสมเป็นผู้พิจารณาสั่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวนอกเวลาราชการหรือในวันหยุดราชการ โดยพิจารณาเฉพาะเด็กหรือเยาวชนที่ถูกส่งตัวมานอกเวลาราชการหรือในวันหยุดราชการนั้น ส่วนการขอปล่อยชั่วคราวเด็กหรือเยาวชนที่ถูกส่งตัวมาในเวลาราชการหรือส่งตัวมาก่อนแล้วนั้นจะให้มีการปล่อยชั่วคราว นอกเวลาราชการหรือในวันหยุดราชการด้วยหรือไม่ ให้ผู้อำนวยการแต่ละแห่งมีอำนาจพิจารณาว่าจะให้มีการดำเนินการหรือไม่ตามความเหมาะสม

ในการพิจารณาคำร้องขอล่อยชั่วคราวให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้รับมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยไม่ชักช้า การไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวต้องมีเหตุผลประกอบอย่างชัดเจนแล้วนำเสนออธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหรือผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่ง แต่หากเป็นช่วงนอกเวลาราชการหรือในวันหยุดราชการและไม่สามารถนำเสนอเพื่อสั่งได้ในขณะนั้นให้นัดผู้ร้องขอล่อยชั่วคราวมาฟังคำสั่งในวันแรกที่เปิดทำการ

ในคดีที่รัฐมนตรีมอบหมายเป็นพิเศษ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม ผู้อำนวยความสะดวกอาจเสนอความเห็นควรไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาลพร้อมกับเสนอวิธีการบำบัดแก้ไขในเบื้องต้นรวมทั้งระยะเวลาที่ต้องใช้ในการบำบัด แก่ขนั้นด้วย

เมื่อได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนในคดีความผิดกฎหมายไว้ ต้องจัดให้พนักงานคุมประพฤติถามปากคำเด็กหรือเยาวชนนั้นทันทีแล้วปล่อยตัวไป หากยังไม่สามารถกระทำได้ในขณะนั้นให้นัดเด็กหรือเยาวชนมาพบเพื่อถามปากคำในภายหลัง ทั้งนี้ต้องให้เด็กหรือเยาวชนปฏิบัติตามกำหนดนัดพร้อมกับให้ลงลายมือชื่อไว้ และให้บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ลงลายมือชื่อรับทราบวันนัดไว้ด้วย

การปล่อยชั่วคราวเด็กหรือเยาวชนโดยไม่มีประกันให้ดำเนินการเช่นเดียวกับในคดีความผิดกฎหมาย

กรณีเด็กหรือเยาวชนเข้ามาขอตัวต่อพนักงานสอบสวนและถูกแจ้งการดำเนินคดีมายังสถานพินิจ โดยมีได้แจ้งการจับกุมหรือควบคุมเด็กหรือเยาวชนนั้น ให้พนักงานคุมประพฤติถามปากคำเด็กหรือเยาวชนไว้ทันที แต่หากกรณีมีอาจกระทำได้ในขณะนั้น ให้นัดวันเวลาให้เด็กหรือเยาวชนมาพบในภายหลัง ทั้งนี้ ห้ามมิให้มีการควบคุมเด็กหรือเยาวชนรายนั้นและหากถูกนำมาส่งนอกเวลาราชการหรือในวันหยุดราชการก็ให้นัดมาพบพนักงานคุมประพฤติในวันแรกที่เปิดทำการ

กรณีที่พนักงานคุมประพฤติเสนอความเห็นให้มีการดำเนินการตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ และผู้อำนวยความสะดวกเห็นชอบสั่งให้ดำเนินการแล้ว ให้หลีกเลี่ยงการควบคุมเด็กหรือเยาวชนนั้นไว้ในสถานที่ควบคุมโดยการปล่อยชั่วคราวหรือมอบแก่บุคคลหรือองค์การที่ให้การสงเคราะห์เด็กรับไปดูแลโดยไม่ต้องมีประกัน”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๘ แห่งระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๗

“กรณีที่ผู้ต้องหากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดในขณะที่เป็นเด็กหรือเยาวชนและถูกแจ้งการจับกุมและควบคุมตัวมายังสถานพินิจ เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว บุคคลดังกล่าวมีสิทธิที่จะขอประกันตนเองได้ และหากเป็นผู้มีฐานะยากจนให้นำความในวรรคก่อนมาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การปล่อยชั่วคราวโดยวางหลักทรัพย์เป็นประกันอาจใช้หลักทรัพย์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินโดยมีหลักฐานโฉนดหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หอสมุดโดยมีหนังสือกรรมสิทธิ์หอสมุด ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวต้องไม่มีภาระผูกพันอันอาจกระทบต่อการบังคับคดี และให้มีหนังสือรับรองราคาประเมินและหนังสือยินยอมของคู่สมรสถ้าหากมี ประกอบในการยื่นคำร้องด้วย

(๒) หลักทรัพย์อื่นอันกำหนดมูลค่าที่แน่นอนได้ เช่น พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน สลากออมทรัพย์ของธนาคารอื่น หรือสมุดบัญชีเงินฝากซึ่งมีหนังสือรับรองจากธนาคารว่ามียอดเงินฝากตามบัญชีที่นำมาแสดงและจะไม่ถอนเงินในระหว่างนำมาวางเป็นหลักประกัน

(๓) กรมธรรม์ประกันภัยอัคคีภัย โดยต้องจัดให้มีการตรวจสอบความถูกต้องของกรมธรรม์ก่อนที่จะรับเป็นหลักประกัน

เมื่อทำสัญญาประกันแล้วให้สถานพินิจมีหนังสือแจ้งการนำหลักทรัพย์ดังกล่าวเข้าผูกพันตามสัญญาประกันไปยังสำนักงานที่ดิน ธนาคาร หรือบริษัทผู้ออกกรมธรรม์ประกันภัยอัคคีภัย และเมื่อสัญญาสิ้นสุดลงให้แจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กรณีประกันโดยวางเงินสด หลักทรัพย์ หรือใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการขอปล่อยชั่วคราวไปจากสถานพินิจ หากต้องการใช้หลักประกันดังกล่าวในการขอปล่อยตัวชั่วคราวต่อศาล ให้ผู้อำนวยการมีหนังสือรับรองหลักทรัพย์หรือการประกันด้วยบุคคลเพื่อนำมายืนยันนำไปแสดง

ต่อศาลนั้น และเมื่อศาลมีคำสั่งให้ส่งหลักทรัพย์หรือเอกสารเกี่ยวกับการประกันนั้นให้รีบดำเนินการโดยเร็ว

ผู้อำนวยการต้องคืนหลักประกันเมื่อมีกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) นายประกันถอนสัญญาประกันและนำเด็กหรือเยาวชนมอบคืนต่อผู้อำนวยการ
- (๒) ศาลรับฟ้องเด็กหรือเยาวชนและมีได้ใช้หลักประกันดังกล่าวเป็นหลักประกันในชั้นศาลหรือสั่งให้คืนหลักประกัน
- (๓) เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี
- (๔) ความรับผิดชอบตามสัญญาประกันหมดไปโดยความตายของนายประกันก่อนผิดสัญญาประกัน หรือความตายของเด็กหรือเยาวชน

กรณีผิดสัญญาประกันและนายประกันนำตัวเด็กหรือเยาวชนมาส่งในภายหลัง ให้สอบถามถึงเหตุผลแห่งการนั้น หากมีเหตุสมควรผู้อำนวยการอาจลดหรืองดค่าปรับตามสัญญาให้ก็ได้ตามความเหมาะสม

สำหรับรายที่วางหลักทรัพย์เป็นประกัน เมื่อกำหนดเบี้ยปรับตามสมควรแล้วนายประกันชำระเบี้ยปรับตามที่กำหนดก็ให้คืนหลักทรัพย์แก่นายประกัน แต่หากนายประกันไม่ชำระเบี้ยปรับตามที่กำหนดไม่ว่าจะวางหลักทรัพย์หรือไม่ ให้ผู้อำนวยการมีหนังสือขอให้พนักงานอัยการฟ้องบังคับตามสัญญาประกันต่อไป ส่วนกรณีใช้กรรมธรรม์ประกันภัยอิสรภาพ เมื่อเด็กหรือเยาวชนไม่มาตามกำหนดนัดให้แจ้งไปยังบริษัทผู้ออกกรรมธรรม์ให้ชำระเงินค่าปรับตามสัญญาประกันดังกล่าว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

วันชัย รุจนวงศ์

อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน